

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулицях Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

БОРОТЬБА ДЕРЖАВИ З КАТОЛИЦИЗМом В МЕКСИКУ.

Вже довгий час проводиться в Мексику боротьба уряду з католицькими попами. Мексика, подібно до держав Південної Америки, вважається латинською країною.

Довгою горожанською війною мексиканський народ програв деспотів. Програв він їх не тільки за їх деспотизм, але й за те, що вони зуміли затримати в Мексику владу великих обшарників, а головне, що вони розпродували природні багатства країни американським та англійським капіталістам.

"Культурний" капіталістичний світ дивився на мексиканців, як на дикунів, а в галицькій українській націоналістичній пресі де й тепер часто можна побачити замітку з нагоди якогось виступу, що "у нас так, як в Мексику".

Дійсними ж горлопанами в Мексику були капіталісти, а в першу чергу такі американські. Коли мексиканський народ повстав проти останнього свого деспота Діаза й повалив його, американські капіталісти докладали всіх старань, щоб цю країну підбити цілком собі, або на чолі її уряду поставити своїх людей.

Вони озброювали в Мексику різних бандитів, насилали їх найкомандувати і Злучених Держав, а нарешті вислали були регулярні війська буди то для боротьби з тими бандитами, що напали на Мексику на прикордонну територію Злучених Держав, або внутрі країни нападали на нафтові та інші підприємства американських капіталістів.

Але мексиканський народ перерік вже провокаційні замисли капіталістів Злучених Держав і вийшов з тої боротьби побідником. Понавливши власних деспотів, підрубавши кризу американському і англійському капіталісту внутрі своєї країни, мексиканський народ перешев у себе великі реформи.

Однак нещодавно в Мексику ще одна твердий реакція і темних сил, це католицька церква. Вона все була там опорою для різних деспотів, а пізніше стала агентом американського капіталісту, розуміється, з благословення папи римського. Вона мала під своїм проводом велику кількість шкіл, а під своїм впливом велику масу невідомого населення.

Крім підбурювання мексиканськими католицькими попами та епіскопами народу проти уряду й все, що є конституційного в країні, папа римський пороби створивши підняти проти Мексики цілий католицький світ. На зверх їм дав наказ католицьким в цілому світі молитися за затримання за католицькою церквою в Мексику всіх привілеїв, а на ділі стараться, щоб капіталістичні держави вмішались й зробили в Мексику "парадокс".

У відповідь на це уряд дав розказ, щоб церкви перебрали не "парадоксальні комітети", але місцева влада. До помочи урядові стали робітничі організації. Уряд рішив твердо придержуватись своєї політики і приготував навіть до вжитку збройну силу.

Не тільки католицькі попи в цілому світі, але й протестанські, а навіть жидівські рабини та вся капіталістична преса підняла великий крик з приводу політики мексиканського уряду, бо відчувають вони, що це є початок походу народу, що відводиться з кайдан політичних і економічних, проти кайдан духовних.

Згідно з новим законом ніякі чужі попи не мають права функціонувати в Мексику. Заборонено навчання володіння землемірою. Церква має бути цілком відокремлена від держави і зрештою політики. Президент Кальде вважає це остаточною боротьбою між світлом і темнотою.

РАДЯНСЬКІ ГАЗЕТИ ПРО СТРАЙК АНГЛІСЬКИХ МАЙНЕРІВ.

Вже три місяці тягнеться великий страйк англійських майнерів. Почався він дружно поруч з генеральним страйком в цілій країні.

В додатку до цієї зовнішньої небезпеки, газета вказує також на внутрішню, на замітне хитання провідників майнерської юні, перед яким перестерігав вже робітничтво Комінтерн.

Московська "Правда" з 30. червня зазначає, що завдяки деяким уступкам Кука й Сміта, Майнерських провідників, генеральний страйк англійських гірників грозило великою небезпекою.

"Ця небезпека диктує необхідність зібрати всі сили й зробити все можливе, щоб сплатити страйк. Не дивлячись на ганебну зраду лідерів, страйк англійських гірників генеральна рада все ще є руководителем англійського робітничого руху."

Майнері борються в страйкуванні нужді й голоді, але стоїть непохитно. Англійські промисловці, терплять величезні втрати також, уряд спроваджує вугля з-за кордону. Але поступитися не хочуть, бо їм розходиться про здрокання сили робітничтва.

А що генеральна рада цього не робить, радянські профсоюзні запропонували генеральній раді скликати радянсько-англійський комітет єдності, на якому спільно обговорити справу допомоги страйкуючим майнерам.

Московські "Известия", орган ЦВК С.Р.С.Р., в редакційній статті з 1. липня обговорює більше ухвалу англійського парламенту про збільшення години праці майнерам.

"Після перших днів радости, викликаної зрадою генеральної ради, англійська буржуазія й консервативний уряд побачили, що не легко справитись з майнерами, які розвинули кавсову боротьбу. Звуживши ряд спробу "посередництва" між властителями й гірниками, "посередництва", в якому консервативний уряд став на шлях законодавчої дискримінації для праці."

Зазначивши, що майнери дали урядові на це гідну відповідь, "Известия" кажуть:

"Конкуренція спосібності англійського експорту на світовому ринку безперестанно падає. При таких умовах трудно сумніватися в тому, що ті самі причини, які плачуть властелів копанень на боротьбу за зніжнення зарплати, виключать по добрий ефект і в інших галузях англійської промисловості."

Коли-б так робітничтво цілого світу було відгукнулося на допомогу майнерам, як радянське, то побіда за майнерами була-б вповні забезпечена. Але зрадничка поведінка лідерів з П. й Амстердамського Ітернаціоналізму не дала належної допомоги й навіть не сприяла своїх юній від задання вугля на кораблі для відправи в Англію.

Харківські "Вісті" з 2. липня в передовиці про цей страйк пишуть:

"Ного перемога поставила-б англійську буржуазію перед вузлом безвданих труднощів. Ного поразка стала-б сигналом поглиблення навали всеєвропейської буржуазії на свій пролетаріат, зміцнення реакції не тільки в Англії а й на континенті. Особливо яким стає це в зв'язку з ухвалою англійського парламенту про восьмьгодинний робочий день у шахтах. Навіть ліберал заявляють, що цей акт вводи в Європі зрозуміють, як наступ на життєвий рівень."

Лише в таборі угодовців — в П. Ітернаціоналі та в Амстердамі — нема такого розуміння. Організації могли-б допомогти англійським страйкерам, але наймити не можуть шкодити інтересам лави своїх.

І тому страйк на ділі зрадило. Європа Ітернаціоналісту турбується ніяким "внутрішнім організаційним питанням" і страйком англійських шахтарів не цікавиться. Амстердам не мов не бачить, як реформістські настанови, гроши на шкурних інтересах класово-невідомого робітничтва, як користують "зиском конюктурою" в зв'язку з англійським страйком.

Так працюючи Радянського Союзу дбають про тих робітників, які в капіталістичних країнах зводять тяжку боротьбу за кусок насущного хліба. Але не так дбають про цю боротьбу лідери Амстердамського Ітернаціоналізму й самих англійських трейд-юній. Томасом билий інтереси англійських капіталістів, чим англійських робітників.

Газетар.

ДУРНІ ДУМКОЮ БАГАТІЮТЬ.

Є така народна пословиця, навіть дуже добре відома: "дурень думкою багатіє". Так само українські патріоти.

Десь хтось пожартував навмисне, що на Україні гетьманські повстання. Десь в Пирятині, чи в Придугах, чи на Поділлі, чи на Полтавщині — кат його знає де саме, але здається, що є повстання й то гетьманські.

Гетьманська рептілка в Шікаго це підхопила й працює чорним на білому в кожному числі більшовиків та все повторює.

"Січова Централь не має ще відомості від Гетьманського Центру в Європі, чи єй постановчий рух на Україні відбувається за дозволом П. Гетьмана"

Не має й не буде мати. О ось другий "багач" — "Укр. Голос"

Десь якесь "Русское Время", вранглієвська погромницька шмата, що якраз під пару петлюрівському "У. Голосові" написала (папір все витримає) а "Укр. Голос" передрукував як першу новинку на першій сторони.

"В Харкові й Києві були маніфестації українських самостійників з приводу убиття Петлюри. В зв'язку з убивством С. Петлюри в багатьох містах України відбувалися маніфестації протесту, пластовані самостійниками"

Який конгломерат! Гетьман, січовики, "Новое Русское Слово" (жидівське — на шість), вранглієвське "Русское Время", петлюрівський "Укр. Голос", гетьманські повстання, петлюрівські маніфестації — все те складається в одну поминичню брехонь і відомок і підноситься читачам, як випар патріотизму. Ненависть до робітників і селян Радянського Союзу за злучила в одню нерозлучну цілю вранглієвців, гетьманців, петлюрівців, палестинсько-новоїрських бізнесменів, подрідила їх там, де їде мова

"ВШИШТКО ЄДНО".

Шварцбарт вбив в Парижі найміта польської шляхти Сімона Петлюру. Якійсь невідомий вбив в Рівному, на Волліні, хруня й регената Володимира Оскілка.

Першого галицького й канілійського українського націоналістична преса проголосила героєм-мучеником, а другого — регенатом, зрадником, запродадцем, хрунем.

За що-ж, така несправедливість? Чи за те, що Петлюра в тисячу разів зробив більше кривди українському народові, чим Оскілко? Хоч Оскілко також називав себе отаманом, але Петлюра ще й головним!

А от преса польської шляхти, яка краще знає чим були для неї Петлюра і Оскілко, вирізно каже, що вони були між собою приятелі і одночасно приятелі шляхетської Польщі.

"Głos Monarchisty", (не яка буди!) пише, що "Оскілко був найбільшим співробітником Петлюри".

Та й самий оसरотілий орган Оскілка, "Дзвін", що длавноить в Рівному за гроші польської шляхти, в кожному майже рядіку говорить про найбільше співробітничтво Оскілка з Петлюрою.

А деж вам і візреть, який перередукуємо дослідно з того оскілівського "Дзвону", ч. 197, з 10. липня 1926 року.

ВІДУКИ СМЕРТИ В. ОСКІЛКА.

Від одного з приятелів поляків Редакція отримала такою вірша, якого подаємо в оригіналі:

Коротка драма-комедія на три дії — без пояснень.

Дія перша. (Читає через плач.)

Прийшов в одному місточку стейту Кентоки до церкви єгомосць Брани, почав правити службу божу, глаголаше тако: — Ніодна порядна жінка не обстриже свого волосся.

Встала одна порядна сорочатія дівчина з остриженим волоссям, по назві Марта Бейтс, підійшла до єгомосця й так дала йому в писк, що аж сейнт Петрик засміявся.

Дія друга. Лаву присяглих в тому самому місті судить беззаконницю Марту Бейтс за мордобиття в божому домі.

Вона дала тобі в писк? — питає суддя єгомосця. — Аякже, дала. — Ти дала йому в писк? — Бо йому зась до мого волосся. — Сороч днів і сороч ночів будеш сидіти в-тїм-кромішній, беззаконнице.

Дія третя і остання. Губернатор стейту Кентоки Вілч Філд хоч вірить в похідження чоловіка з глини, а жінки з ребра, все-ж таки зацікавився цю справою.

Сидить жінка в тюрмі — а за що? За те, що вдарила пона в церкві по пиці. Читає губернатор біблію. Нема такою такого, щоб вільно попа бити в церкві по пиці. Але нема й такого, щоб вільно попови критикувати в церкві жінок за стрижіння волосся.

Задумався губернатор. І до того задумався, що на 15-му дні арешту звільнив великодушницею Марту з тюрми.

А попови сказав: — Пильний біблії, а не жіночого волосся. Амінь.

Грім з неба розбрів в Злучених Державах амуніції вартості 100 мільйонів доларів. І Ліга Націй не протестує.

Уряд Мексики сказав католицьким попам: віддайте молитву богови, а майно держави.

І попи підняли бунт.

Пуанкаре у Франції запері шість прем'єрів до кабінету, а франк протє котиться.

Я радий би Пуанкаре переставити свій кабінет на сани.

З промов політикерів. Бувший прем'єр Кінг каже: М'єн здурив лорда Бінга, здурив парламент, але народу не здурить.

Довідуємося з назадняцького "Тостулу", що Луцькович ("Я так не казала") хоче 10. Серпня на номінаційній конвенції в Мондєйр здурити Ю. Еф. Еф.

Стережіться, фармери, осьмого чуда.

Куркулєнко.

У Львові засудили українських революціонерів, членів революційної військової організації.

Коли суддя спитав одного, чому він напав на поштовий потяг і звідки прийшов до такою переконання, то той відповів, що він студював карієру Пласудского, який в боротьбі за Польщу теж напав на царський потяг й експропріював фонди для революційної боротьби.

Мусій.